

מח אב גר מיי פ"ו
מכל אטור נלה
הכלה ב' והי"ל:
ספס ה ומיי ספס:
ג ומיי ספס ספס ד
ו' נמ' :
גא ה מ' ספס ספס
גב מ מיי ספס ספס
ה ספס ספס ספס
ספס יד ס' קפ
ספס ה :

[מבארין סו: לעיל ז]
[ויקרא טו]
[וינמוט סג]
[לפן טז]
[לפן טז]
[לפן טז]

מעין אחד הוא אל' כממטי הכא אלא דלמך כהנא דשין אכל ססס
מתיקין דיולא דופן קסא וי"ל דלון דתקין לה ימי טורא אלא
לאוקמי לענין שלם רחמיה ביום ז' לזכר אז ביום י"ד לנקבה דהויא
החלת נדה דלון שומאל לידה עליה אז נמי אפי' דמי מעטס כן

יש לעמול הדס דמן סמקור קאמי
אלא דוקא במקום שהסורה מטהרמו:
ברירי' שבה ויומי . קס ליה
לרבי יהושע דלס לא
שפחה לילה ויום אפי' שפחה מעט
למח מחמת ולד היה : ג' דה ליומא .
נראה דאף דלכמה לא חיישין שמא
שפחה דלולין בחד רוב נשים מקשות
דלון שפחה לילה ויום דהא טובלא
דלילא בר אבינא נראה דלכמה
הוי ולא לטהרות : אלא שפחה
וקשחה וחורה ושפחה . כדי נכסה
דהא מרישא שמיטין לה דקמי
קשחה קנים ושפחה יום אחד וי"ס
הא דמחאה וכן כפיסה לא היה לרין
למחתי קשחה ושפחה וקשחה כיון
דמלא שפחה קנים וקשחה יום אחד
דטורא אז נמי אלא לאשמיטין
לילה אלא מקלחו וכן ברישא כבי
הא גונא : ואימא קמי בימי
נדה . ור"ל ס"ד דמחבר קמי
לאוקמי ביבנה מסוס דלמסקן זכ
אונס דטורא הוא : ג' דיידי . פ"ט
דכז אפי' סעה בין ר"ש לר"ל
(ה) ולון נראה אלא נראה דהיא אמר
ליה גדייה בדל"ת רפה כלומר מסכה
בדכ"ר טעם פד שיחור כמ' (שמות י)
מס' דמסרמיקן עגור וכו' (ג"כ דף
יג) . גור אז איגור והוא סבר גדייה
בדגש כמו גורו אלנא : איסי בן
מהללאל . בערבי פסחים (פסחים דף ק"ג):

ברתני' המקשה נדה *קשחה שלשה ימים
בתוך י"א יום ושפחה מעט לעת וילדה הרי
זו יולדת בזוב דברי רבי אליעזר רבי יהושע
אמר לילה ויום כלילי שבת ויומי ששפחה
מן הצער ולא מן הדם *כמה היא קישויה ר'
מאיר אמר אפילו ארבעים וחמשים יום רבי
יהודה אמר דיה חדשה ר' יוסי ור' שמעון
אמרים אין קישוי יותר משתי שבתות :
ג' אפי' כ" המקשה נדה היא אמר רב נדה
ליומא ושמואל אמר דיישינן שמא תשפה ור'
יצחק אמר המקשה אינה כלום והקמי
המקשה נדה אמר רבא בימי נדה נדה נדה
בימי זבה מהורה והתניא המקשה בימי
נדה נדה בימי זבה מהורה כיצד קשחה יום
אחד ושפחה שנים או שקשחה שנים ושפחה
יום אחד או ששפחה וקשחה וחורה ושפחה
הרי זו יולדת בזוב אבל שפחה יום אחד
וקשחה שנים או ששפחה שנים וקשחה יום
אחד או שקשחה ושפחה וחורה וקשחה אין זו
יולדת בזוב 'כללו של דבר קישו סמך ללידה
אין זו יולדת בזוב שופי סמך ללידה הרי זו
יולדת בזוב *תניא בן אוז ר' יהושע אמר
כל שחל קישויה בשלישי שלה אפילו כ"ל
היום טלו בשופי אין זו יולדת בזוב כללו
של דבר לאתויי מאי לאתויי דתניא מה"ם
דתי' דמה דמה *מחמת עצמה ולא מחמת
ולד אהא אמר מחמת ולד או אינו אלא
מחמת אונס כשהוא אמר *ואשה כי יזוב וזכ"ר

דמה דתי' אונס אמר הא מה אני מקיים
דמה דמה מחמת עצמה ולא מחמת ולד וזה
ראית למה את הולך ולמא באונס מטהר
אני בולד שיש מטהר אחריו וממא אני
באונס שאין מטהר אחריו אדרבה מטהר אני
באונס שכן אונס בזב מהור השתא מיהא
באשה קיימינן ואונס באשה לא אשכחן ואיבעית אימא מאי דעתין למהורי
באונס ולממיי בולד אין לך אונס גדול מזה אי הכי נדה נמי נימא זובה זובה
מחמת עצמה ולא מחמת ולד אהא אמר ולד או אינו אלא אונס כשהוא אמר
*ואשה כי תהיה זבה הרי אונס אמר הא מה אני מקיים זובה זובה מחמת
עצמה ולא מחמת ולד אמר ר"ל אמר קרא תשוב *יש לך ישיבה אדרת
שהיא כזו ואיזו זו קישו בימי זבה ואימא זו קישו בימי נדה אלא אמר
אבהו דשמואל אמר קרא *וטמאה שבועים כנדרתה ולא כזיבתה מכלל דזיבתה
מהור ואיזו זו קישו בימי זבה והשתא דכתיב וטמאה שבועים כנדרתה
דמה למה לי אז לא דמה הוה אמניא כנדרתה ולא כזיבתה ואפילו בשופי
קמ"ל שילא בר אבינא עבד עובדא כותיה דרב כי קא נח נפשיה דרב א"ל
לרב אפי' דל *צעניה ואי לא ציית גרייה הוא סבר גדייה א"ל בדר דנח נפשיה
דרב א"ל הדר כך דהדר ביה רב א"ל אם איחא דהדר ביה לדידי הוה אמר
לי לא ציית גדייה א"ל ולא מסחפי מר מדליקתא א"ל *אנא איסי בן
יהודה הוה איסי בן גור אריה הוה איסי בן גמליאל הוה איסי בן
מהללאל אסחא דנחשא דלא שליט ביה רבא א"ל ואנא שילא בר
אבינא בוכנא דפרולא דמחבר אסחא דנחשא הלש רב אפי' עייליה
בחימי אפקה מקירי עייליה בקירי אפקה מחמי נח נפשיה דרב אפי' אול

חשב על דמי טהרה . דהוה ליה למכחז וששים יום ושש ימים דמי טהרה : שהיא כזו . שדמיה טהורים : ואיזו זו . כלומר היכל משכמת זבה
טהורה : זו קוש בימי זבה . דקמי דלמחמי דמה מחמת ולד ומחמת זבה . ואפי' הפסיק שופי בני קוש ללידה נימא טהורה
הואל דס נקטינן בא : כותיה דרב . נדה ליומא : שפחה . אפילו ארבעים וחמשים יום . גרייה . דברי ר' יוחנן . כלומר גרור ומשון
אוחו בדברי טעם ורלוות שיחור כו : גדייה . הכריחו בשמחא כמו (ומלל ז) גרור אלנא : לדידי הוה אמר לי . דלמלידה אלא : גדייה . שמטיה :
מדליקתא . שמא חסיה בגחלמי : אסיחא . משוס דשמייה הכי דרש לשמיה הכי : עייליה בחמימי . חולי חס : קיררי . חולי לון :

מגיד שם הקישו שלח קודם הולד מחמת זכר הקישו אפי' מביאה לדי זבה , וכ"ש דס שלחמך הולד , אבל אם רחמיה ג' ימים רלוטין כן מתוך קוש , ושפחה . קודם יליח הולד יום אחד , מעט לעת . ושקטה
ונמה מלמדיה ואפי' ילד כן מתוך קוש כן מתוך שופי , הרי זו יולדת בזוב . לפי שמיין שלחמך ג' שפחה , אינלא מילמל דלאו מחמת ולד אלא , ועמיס כהן זבה נמטו ז' נקיים כדון זבה , וכל זמן
שלא הפסוק ז' נקיים לא יחא דס עלה דס טורא ופילו לאחר שבועים , ואמר מלאח שמונים עלה נזכיה עזי קרינתו אחד ללידה ואחד לזיבה (פסחין ז) : ובע"ז (לעיל ז : וינמוט פג) . ששפחה מן
הצער . ולן אלו חוששין לא ספסמ מן הדס (פסחין פג) . כמה היא מחמת ולד הוה , דלמתיק מחמת ולד הוה , אפילו ארבעים וחמשים יום . קודם לדה (וינמוט פג) . דיה חדשה . חדש משעי שיהא
יולדת טו ושמיים שאין יזמר מיום אז שילדה כ"י נמשך על עזי לילה כל יום רחמיה ג' ימים רלוטין קודם ר"מ , דקמבר
כי יהיה שיפול גרים (שופר שביד חוקקים לקודם החדש גורס הקשי) ופעמים שהוה מטהר את כל החדש , כגון על ידה כשופי ולן הטהרה אלא מדינה אבל מנדה אפי' מטהרה בימי נדה , ואפי'
שפחה מן הצער סמך ללידה יום אחד , אף מדינה לא טהרה והרי היא יולדת בזוב וזכ"ר ז' נקיים , דאינלא מילמל דלער קמל לאו מחמת ולד היה (סג) .

הגרות הב"ח
(ה) תוס' ד"ס גדייה
וכי' ולן נראה וכו' . רבי
כל שאמר למה ושפחה
כיכ כפינה נעמי דלמא
לפון דיה פ"כ פ"כ סבר
דלמך ליה שפחה כייט
שימא וקל וכן ג'
שהוה דמא ר"כ ר"כ
דל לא כפז או כלא
שפחה כן ר' ל' :

תוספי דרא"ש
ר' (יח) (וישע)
אמר לילה ויום .
נראה דבבבא פליגי
ע"י בקיין בתולדות
דמתי' דהיינו שמו
וכן דלוידי
מסוס מילמל דלא שכיח
הא כיון ששפחה וקבר
ושפחה דס ששפחה
קודם ללידה : א"ש שפחה
היא אור
חורה ושפחה . כ"י
נכסה דמתי' שמיטין
ליה דקמי קשחה שנים
ושפחה יום ר"ש ו'
אלא אפי' ספס נפשי
דקמי קשחה יום אחד
ושפחה יום אחד חורה
וקשחה ס"מ ששפחה על
שכינתה סמך על
הקישו דלא סמך ולי
חיי' : ואימא זו קמי
שמיטין נדה . נראה
ושפחה דמיטין קמי
מסוס דמסוס ליה
דמתי' אפי' לאוקמי
ביבנה דמסוס דמסוס
ע"י : גור אז איגור והוא סבר גדייה
בדגש כמו גורו אלנא : איסי בן
מהללאל . בערבי פסחים (פסחים דף ק"ג):

יש תא דקמי כל השמות הללו ועוד
קמי ליה הכס הוא יוסף כדבלי הוא
יוסף איש הלל ולא תנא אמר הוא כמו
קס מפרשין סס דהא כפרק האייל
ל (וינוט דף נג) : פרי' מאיס בן
יהודה ליוסף איש הלל והכא לא מיידי
אלא שמות דאיס דמי לרב אפי' :

באשה קיימינן ואונס באשה לא אשכחן ואיבעית אימא מאי דעתין למהורי
באונס ולממיי בולד אין לך אונס גדול מזה אי הכי נדה נמי נימא זובה זובה
מחמת עצמה ולא מחמת ולד אהא אמר ולד או אינו אלא אונס כשהוא אמר
*ואשה כי תהיה זבה הרי אונס אמר הא מה אני מקיים זובה זובה מחמת
עצמה ולא מחמת ולד אמר ר"ל אמר קרא תשוב *יש לך ישיבה אדרת
שהיא כזו ואיזו זו קישו בימי זבה ואימא זו קישו בימי נדה אלא אמר
אבהו דשמואל אמר קרא *וטמאה שבועים כנדרתה ולא כזיבתה מכלל דזיבתה
מהור ואיזו זו קישו בימי זבה והשתא דכתיב וטמאה שבועים כנדרתה
דמה למה לי אז לא דמה הוה אמניא כנדרתה ולא כזיבתה ואפילו בשופי
קמ"ל שילא בר אבינא עבד עובדא כותיה דרב כי קא נח נפשיה דרב א"ל
לרב אפי' דל *צעניה ואי לא ציית גרייה הוא סבר גדייה א"ל בדר דנח נפשיה
דרב א"ל הדר כך דהדר ביה רב א"ל אם איחא דהדר ביה לדידי הוה אמר
לי לא ציית גדייה א"ל ולא מסחפי מר מדליקתא א"ל *אנא איסי בן
יהודה הוה איסי בן גור אריה הוה איסי בן גמליאל הוה איסי בן
מהללאל אסחא דנחשא דלא שליט ביה רבא א"ל ואנא שילא בר
אבינא בוכנא דפרולא דמחבר אסחא דנחשא הלש רב אפי' עייליה
בחימי אפקה מקירי עייליה בקירי אפקה מחמי נח נפשיה דרב אפי' אול

חשב על דמי טהרה . דהוה ליה למכחז וששים יום ושש ימים דמי טהרה : שהיא כזו . שדמיה טהורים : ואיזו זו . כלומר היכל משכמת זבה
טהורה : זו קוש בימי זבה . דקמי דלמחמי דמה מחמת ולד ומחמת זבה . ואפי' הפסיק שופי בני קוש ללידה נימא טהורה
הואל דס נקטינן בא : כותיה דרב . נדה ליומא : שפחה . אפילו ארבעים וחמשים יום . גרייה . דברי ר' יוחנן . כלומר גרור ומשון
אוחו בדברי טעם ורלוות שיחור כו : גדייה . הכריחו בשמחא כמו (ומלל ז) גרור אלנא : לדידי הוה אמר לי . דלמלידה אלא : גדייה . שמטיה :
מדליקתא . שמא חסיה בגחלמי : אסיחא . משוס דשמייה הכי דרש לשמיה הכי : עייליה בחמימי . חולי חס : קיררי . חולי לון :

מגיד שם הקישו שלח קודם הולד מחמת זכר הקישו אפי' מביאה לדי זבה , וכ"ש דס שלחמך הולד , אבל אם רחמיה ג' ימים רלוטין כן מתוך קוש , ושפחה . קודם יליח הולד יום אחד , מעט לעת . ושקטה
ונמה מלמדיה ואפי' ילד כן מתוך קוש כן מתוך שופי , הרי זו יולדת בזוב . לפי שמיין שלחמך ג' שפחה , אינלא מילמל דלאו מחמת ולד אלא , ועמיס כהן זבה נמטו ז' נקיים כדון זבה , וכל זמן
שלא הפסוק ז' נקיים לא יחא דס עלה דס טורא ופילו לאחר שבועים , ואמר מלאח שמונים עלה נזכיה עזי קרינתו אחד ללידה ואחד לזיבה (פסחין ז) : ובע"ז (לעיל ז : וינמוט פג) . ששפחה מן
הצער . ולן אלו חוששין לא ספסמ מן הדס (פסחין פג) . כמה היא מחמת ולד הוה , דלמתיק מחמת ולד הוה , אפילו ארבעים וחמשים יום . קודם לדה (וינמוט פג) . דיה חדשה . חדש משעי שיהא
יולדת טו ושמיים שאין יזמר מיום אז שילדה כ"י נמשך על עזי לילה כל יום רחמיה ג' ימים רלוטין קודם ר"מ , דקמבר
כי יהיה שיפול גרים (שופר שביד חוקקים לקודם החדש גורס הקשי) ופעמים שהוה מטהר את כל החדש , כגון על ידה כשופי ולן הטהרה אלא מדינה אבל מנדה אפי' מטהרה בימי נדה , ואפי'
שפחה מן הצער סמך ללידה יום אחד , אף מדינה לא טהרה והרי היא יולדת בזוב וזכ"ר ז' נקיים , דאינלא מילמל דלער קמל לאו מחמת ולד היה (סג) .